

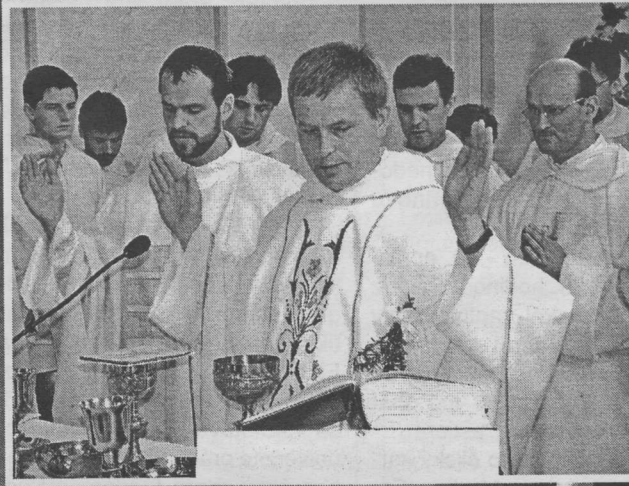
Súčanský

www.hornasuca.sk

HLASNIK

Fotografie k článku na strane 3
"Noví pracovníci vo vinici Pánovej"

Nový Pastier Katolíckej Cirkvi

Týždeň po radostných udalostiach veľkonočných sviatkov zmŕtvychvstania Pána celý katolícky svet, a nielen katolícky, sa ponoril do smútku. V sobotu pred druhou veľkonočnou nedeľou - Nedeľou Božieho milosrdenstva, po dlhšej a ťažkej chorobe, odišiel k Pánovi Boží služobník a veľký duchovný Pastier - hlava katolíckej Cirkvi, Svätý Otec Ján Pavol II.

85 ročný zástupca Krista na zemi trpel už dlhší čas ťažkou parkinsonovou chorobou, ku ktorej sa pridružovali ďalšie zdravotné problémy. Posledné roky svojho života prežil na vozíku.

Jeho dlhý - 26-ročný pontifikát /tretí najdlhší v dejinách Cirkvi - po sv. Petrovi-37 rokov a Piovi IX.-32 rokov/, zasahoval nielen starostlivosť o katolícku Cirkev, ale o každú oblasť života, ktorá sa týkala starostlivosti o človeka.

Zomrel veľký pápež, človek s veľkým srdcom, ktorý zanechal za sebou hlbokú brázdú duchovnej obrody celého sveta, ktorou sa máme uberať.

Na niekoľko dní zostala naša katolícka Cirkev osirelá - bez svojho najvyššieho Pastiera.

Po pohrebných obradoch a zádušnej svätej omši sa určil deň začiatku konkláve - teda volieb nového pápeža. Stanovil sa pondelok - 18. apríla. Voľba sa koná dovtedy, pokiaľ kandidát nedosiahne viac ako dvojtretinovú väčšinu hlasov.

Už na druhý deň - 19. apríla, krátko pred 18. hodinou vyšiel z komína Sixtínskej kaplnky biely dym a rozozvučali sa zvony Chrámu sv. Petra, čo znamenalo, že katolícka Cirkev má opäť svojho najvyššieho Pastiera.

O krátky čas na to čilský kardinál Jorge Arturo Medina Estévez zaintonoval na balkóne Baziliky sv. Petra: „Habemus pa-

pam - máme pápeža!“ Stal sa ním nemecký kardinál Jozef Ratzinger, doterajší prefekt Kongregácie pre náuku viery, ktorý si pre svoj pontifikát zvolil meno Benedikt XVI.

Tak sa po pápežovi - goralovi, filozofovi, dramatikovi, básnikovi a športovcovi, dostáva na pápežský stolec bavor, veľký teológ a hudobník.

Svätý Otec, pápež Benedikt XVI., vlastným menom Jozef Ratzinger sa narodil 16. apríla 1927 v bavorskom mestečku Marktl am Inn, ako najmladší z troch detí /jedna

sestra, dvaja bratia/, rodičom Jozefovi a Márii. Otec bol policajný komisár, matka sa venovala výchove detí. Už počas základných štúdií mladý Jozef vstúpil do Hitlerjugend /Hitlerovej mládeže/, čo bolo v Nemecu povinné. Neskôr, už počas stredoškolských štúdií počas druhej svetovej vojny musel v Mníchove narukovať k protiletadlovej jednotke. Z vojny dezertoval, no určitý čas bol aj v americkom zajatí.

Po skončení druhej svetovej vojny vstúpil do freisingského seminára. Po štúdiách filozofie a teológie prijal dňa 29. júna 1951 vo Freisingu kňazskú vysviacku. Po vysviacke pracoval ako výpomocný duchovný vo Farnosti sv. Martina v Mníchove - Moosach a ako kaplán vo Farnosti Najsv. Kristovej krvi v Mníchove - Bogenhausene.

V rokoch 1952 - 54 pôsobil ako docent v Arcibiskupskom kňazskom seminári a vo Freisingu a potom ako docent dogmatiky a fundamentálnej teológie na Filozoficko - teologickej vysokej škole vo Freisingu. V roku 1957 sa habilitoval na Mníchovskej univerzite prácou o sv. Bonaventúrovi v odbore fundamentálnej teológie. V nasledujúcich rokoch pôsobil ako profesor dogmatiky

a fundamentálnej teológie na Filozoficko - teologickej vysokej škole vo Freisingu a ako ordinár pre fundamentálnu teológiu na univerzite v Bonne. Jeho kontakty s významnými teológmi Congarom, Barthom, Rahnerom a Balthasarom mu výrazne prospeli v jeho vedeckej činnosti. V tom čase sa stal poradcom kolínského kardinála Fringsa. Práve on ho vzal do Ríma na Druhý vatikánsky koncil, ktorý sa konal v rokoch 1962 - 65. Tu jeho prednáška vyvolala veľkú pozornosť. Na univerzite v Münsteri sa v roku 1963 stal ordinárom pre dogmatiku a dejiny dogiem. Od roku 1966 vykonával ten istý úrad na univerzite v Tubingene a v rokoch 1969 - 1977 na univerzite v Regensburgu.

Dňa 25. marca 1977 bol Jozef Ratzinger menovaný za arcibiskupa mníchovsko - freisingskej arcidiecézy. O 3 mesiace neskôr, 27. júna 1977 ho pápež Pavol VI. menoval za kardinála. V tom istom roku sa na biskupskej synode po prvýkrát stretol s krakovským kardinálom Karolom Wojtylom, neskorším pápežom Jánom Pavlom II. A práve Ján Pavol II. povolal kardinála Jozefa Ratzingera do Ríma, kde ho 25. novembra 1981 poveril vedením najdôležitejšej kongregácie ako prefekta Kongregácie pre náuku viery. V tejto svojej funkcii zostal až do 19. apríla 2005, kedy bol zvolený za pápeža a dal si meno Benedikt XVI.

Pápež Benedikt XVI., ešte ako kardinál Jozef Ratzinger, okrem svojej hlavnej funkcie viedol v rokoch 1986 - 1992 Pápežskú komisiu pre zostavenie Katechizmu Katolíckej Cirkvi, r. 1998 ho Sv. Otec Ján Pavol II. vymenoval za vicedekana kolégia kardinálov a r. 2002 sa stal dekanom kolégia kardinálov. Okrem toho bol členom vatikánskeho Štátneho sekretariátu vo Vzťahoch so štátmi, členom Kongregácie pre východné cirkvi, Kongregácie pre Boží kult a disciplínu sviatosti, Kongregácie pre biskupov, Kongregácie pre evanjelizáciu národov a Kongregácie pre katolícku výchovu. Pôsobil aj v Pápežskej rade pre napomáhanie jednoty kresťanov, v Pápežskej rade pre kultúru, v Pá-

pežskej komisii pre Južnú Ameriku a v Pápežskej komisii Ecclesia Dei. V roku 2000 ho pápež Ján Pavol II. povolal ako čestného člena do Pápežskej akadémie vied.

Niekoľko údajov z jeho osobného života a zo života rodiny, z ktorej pochádza. Samozrejme rodičia Sv. Otca už nežijú. Pápežova sestra Mária doprevádzala stále svojho brata a starala sa o jeho domácnosť tak v jeho rezidencii v Mníchove, ako aj v Rímskej kúrii, až do svojej smrti r. 1991. Brat Georg študoval teológiu spolu s Jozefom a spolu boli aj vysvätení za kňazov 29. júna 1951 vo Freisingu. Starší brat sa venoval hudbe a v rokoch 1964 - 1994 bol dóm-ským kapelníkom v Regensburgu. Teraz žije ako prelát na dôchodku v Regensburgu. 3-4 krát do roka ho navštevoval jeho brat - kardinál. O tom, že bude kardinálom, vedel malý Jožko už v materskej škole. Keď raz túto škôlku navštívil kardinál Michael Faulhaber, chlapča spontánne vyhlásilo: „Aj ja budem kardinálom.“ Jožkovi sa na kardinálovi zvlášť páčil jeho krásny odev. Trvalo však celých 45 rokov, kým sa tento detský sen splnil. Samozrejme, vtedy sa už kňaz a biskup Jozef nestal kardinálom kvôli krásnemu odevu. No jeho túžba stať sa kardinálom by sa už v rannom detstve ukončila, keď sa takmer utopil v rybníku s kaprami. Na rozdiel od svojho predchodcu - Jána Pavla II. nie je športový typ. Sám sa priznáva, že športovanie bolo pre neho vždy utrpením. Zato má však, podobne ako jeho brat, veľké nadanie na hudbu. Vo voľnom čase, ktorého teraz bude ešte menej, často rád zasadne za klavír, či organ a zahrá nejaké prelúdium.

Nuž, taký je náš nový Svätý Otec. A my, ako jeho ovečky, prosíme u Pána pre neho o Božie požehnanie, milosti a dary Ducha Svätého, aby nás, ako náš najvyšší a Dobrý Pastier viedol k výšinám svätosti - do večného ovčince v nebi.

Živ Bože, Otca Svätého, Námestníka Kristovho!

Váš duchovný otec
Jaroslav

Noví pracovníci vo vinici Pánovej

Mesiace jún je už pravidelne mesiacom diakonských a kňazských vysviacok. V každej diecéze si diecézni, či pomocní biskupi vysviacajú svojich spolupracovníkov, či už k diakonskej alebo kňazskej službe. Okrem diecéznych kňazov prichádzajú do veľkej duchovnej žatvy aj noví rehoľní diakoni a kňazi.

V našej farnosti sme prežívali radosť pred dvoma rokmi, keď sme 22. júna 2003 postprimičnou sv. omšou odprevadili do pastorácie novokňaza Róberta Kučeráka zo Starej Turej, ktorého otec však pochádza z našej farnosti. O rok neskôr to bol už priamo náš farník Miroslav Bilčík, pochádzajúci z osady Trnávka, ktorý mal svoju primičnú sv. omšu 19. júna 2004. A presne o rok 19. júna 2005 sa konala ďalšia primičná sv. omša nášho farníka, taktiež pochádzajúceho z osady Trnávka rehoľníka - dominikána Michala Milana Krovinu. Slávnosti sa zúčastnilo veľa ľudí. Boli prítomní viacerí kňazi, zvlášť z rehole dominikánov. Slávnostnú homíliu predniesol p. Patrik Vnučko. Kňazskú vysviacku prijal Michal Milan Krovina 11. júna 2005 v dominikánskom kostole v Košiciach z rúk pomocného biskupa Košickej arcidiecézy Mons. Stanislava Stolárika. O týždeň neskôr, 18. júna 2005, v kostole Sedembolestnej Panny Márie v Martine - Sever prijal kňazskú vysviacku z rúk diecézneho biskupa Banskobystrickej diecézy Mons. Rudolfa Baláza diakon Peter Repa, ktorého otec pochádzal z našej farnosti. Svoju primičnú sv. omšu slúžil vo svojom rodisku v kostole sv. Rodiny v Trenčíne - Juh, presne v tom istom čase, čo sa konala primičná sv. omša novokňaza Michala Milana Krovinu vo farskom kostole v Hornej Súči - 19. júna 2005. O týždeň neskôr, 26. júna 2005 prišiel novokňaz Peter Repa slúžiť svoju postprimičnú sv. omšu do Hornej Súče.

Novokňaz - dominikán Michal Milan Krovina sa narodil 27. júna 1963 v Hornej Súči - Trnávke rodičom Martinovi Krovinovi a Márii rod. Bulejkovej. Má dvoch bratov a jednu sestru. Základnú školu vychodil na Trnávke a v Hornej Súči, Gymnázium v Trenčíne. Istý čas pracoval ako textilný pracovník v Merine v Trenčíne, neskôr ako kultúrny pracov-

ník pri Obecnom úrade v Hornej Súči. Do rehole dominikánov vstúpil r. 1998. V Dunajskej Lužnej mal obliečku a prijal rehoľné meno Michal. R. 1999 mal vo Zvolene prvé sľuby a r. 2002 v Bratislave večné sľuby. V rokoch 1999 až 2005 vyštudoval teológiu na Teologickom inštitúte v Košiciach a získal titul magister (v skratke „Mgr.“).

Rehoľu dominikánov, ktorej členom je náš novokňaz založil r. 1216 charizmatiký svätec Dominik Guzmán a schválil ju pápež Honorius III. Dominik žil v 12. - 13. storočí a pochádzal zo severného Španielska. Nová rehoľa sa volala „Bratia kazatelia“, po latinsky „Ordo praedicatorum“ (odtiaľ skratka OP). Dominik vybadal problémy svojej doby - duchovnú biedu, náboženskú nevedomosť, málo účinné hlásanie Božieho slova, túžba po bohatstve a moci, pýcha a nadradenosť väčšej časti kléru, náboženské rozpory, bludárske náuky. To dalo podnet k tomu, že Dominik začal pôsobiť ako potulný kazateľ. K nemu sa pridávali ďalší kazatelia a to viedlo k vytvoreniu nového rádu. Do Uhorska prišli dominikáni už v roku 1221. Prvé kláštory na území dnešného Slovenska vznikli v Košiciach, v Trnave a v Banskej Štiavnici. V čase najväčšieho rozkvetu bolo na Slovensku až 16 dominikánskych kláštorov. No takmer všetky zanikli v období protestantskej reformácie, tureckých vojen a osvietenckého jozefinizmu. Pretrval iba košický kláštor až do likvidácie rehoľných domov v roku 1950. Keďže za 1. Československej republiky boli dominikáni iba v Košiciach, kúpili si v roku 1938 dom na Námestí sv. Anny (na mieste dnešného obchodného domu Omar). Tu pôsobili až do zrušenia rehoľ r. 1950. Na starosti mali duchovnú správu kaplnky sv. Anny, duchovnú správu kostola a kláštora Školských sestier de Notre Dame a Dievčenského lýcea v Trenčíne. Spravovali farnosť Trenčianske Biskupice a pútnické miesto Skalka pri Trenčíne. Vlastnili dominikánske nakladateľstvo „Smer“, kde vydávali duchovnú literatúru. Mesto Trenčín ocenilo činnosť dominikánov a v roku 1948 im darovalo pozemok na výstavbu nového kláštora i kostola na Si-

hoti (približne na mieste dnešného zimného štadióna). V roku 1950 však došlo k zrušeniu všetkých kláštorov a rehoľ a tým sa tento projekt neuskutočnil. V čase totalitného režimu žili dominikáni na Slovensku len v ilegality. Po revolúcii r. 1990 bola rehoľa znovu obnovená ako Československá provincia. R. 1997 vznikla Slovenská viceprovincia so sídlom v Bratislave, v rámci Československej provincie a r. 2001 bola povýšená na samostatnú Slovenskú provinciu zasvätenú Ružencovej Panne Márii. Provinciálny dom a farský úrad je v Bratislave na Kalvárii. Rehoľa dominikánov na Slovensku, podľa vzoru svojho zakladateľa, sa stará o šírenie úcty k Panne Márii a modlitby sv. ruženca, ako aj o organizáciu Bratstiev sv. ruženca.

Novokňaz Peter Repa sa narodil 28. februára 1976 v Trenčíne, ako najstarší zo štyroch synov rodičom Petrovi Repovi a Helene rod. Búlkovej. Po základných štúdiách v rodnom meste sa v Strednom odbornom učilišti v Trenčíne vyučil za maliara. Maturitu si vykonal u saleziánov v Žiline. Po maturite odchádza na jednoročné štúdium francúzskeho jazyka do Belgicka. Po jazykovom štúdiu zostal študovať v kňazskom seminári v Belgicku, kde absolvoval dva ročníky. Náhla smrť oboch rodičov ho prinútila vrátiť sa na Slovensko. Tu ukončil štúdium teológie na teologickom inštitúte v Badíne a získal titul magister (v skratke „Mgr.“). Stal sa kňazom bansko-bystrickej diecézy a okrem toho je členom Komunity Emanuel.

Komunita Emanuel nie je rehoľnou spoločnosťou. Patrí medzi laické hnutia, ktoré sa začali vytvárať v polovici 20. storočia a plne nabrali na účinnosti Druhým vatikánskym koncilom. Medzi tieto hnutia patrí Hnutie kresťanských rodín, Hnutie kresťanských spoločenstiev mládeže, Hnutie kresťanských spoločenstiev detí, Neokatechumenátna cesta, Focolare, Svetlo-Život (Oáza), Comunione e Liberazione (Spoločenstvo a oslobodenie). Osobitnú pozornosť medzi týmito hnutiami zaberá Charizmatická obnova v Duchu Svätom, nemá vlastnú spiritualitu, ani svojho zakladateľa. Na jej vznik mal podstatný vplyv Druhý

vatikánsky koncil, keď na jeho začiatku sa pápež Ján XXIII. modlil modlitbu a vyzval všetkých kresťanov, aby sa k nej pripojili: „Duchu Svätý, obnovuj svoje zázraky v našich dňoch, aby sa znovu stali Turice.“ Cieľom hnutia je, aby u kresťanov došlo k obnove a zintenzívneniu kresťanského života, aby spoznali Boha ako živého, ktorý koná v ich živote a prijali ho za svojho Pána. Základnými prvkami hnutia sú malé modlitbové spoločenstvá, v ktorých sa členovia stretávajú na modlitbách a počúvaní Božieho slova. V súčasnosti sa hnutie rozvíja v dvoch líniiach. Po prvé je to obnova života jednotlivcov, spoločenstiev, rehoľných komunít a farských štruktúr a po druhé iniciovaním záväzných spoločenstiev a nových komunít. Takými sú Komunita blahoslavenstiev, Komunita sv. Jána Krstiteľa a Komunita Emanuel. Komunita Emanuel sa zrodila v roku 1976 z modlitbovej skupiny Katolíckej charizmatickej skupiny vo Francúzsku. Je to kontemplatívno - apoštolská komunita, ktorá združuje kňazov, celibátnikov, manželov i slobodných. Hlavnými piliermi duchovnej komunity sú adorácia, súcitenie a evanjelizácia. Stredom života je Ježiš, osobitne prítomný v Najsvätejšej Svätosti Oltárnej. Tu sa rodí súcit so všetkými ľuďmi, ktorí trpia nedostatkom duchovných i materiálnych dobier. Súcit prebúdzá túžbu po evanjelizácii v celom svete. Ďalej je to odovzdanie sa Duchu Svätému, Božie slovo, láska k Panne Márii - Matke Emanuela, svätosti, spoločná modlitba a liturgia. Všetko toto je je koreňom života Komunity a jej apoštolátu, ktorým je pevne zakotvená v živote Cirkvi. Komunita je zvlášť zameraná na obnovu farnosti. Vytváranie modlitbových skupín, kde sa prehlbuje viera, osobné rozhodnutie byť Kristovým učeníkom naplneným Duchom Svätým a zážitok Cirkvi, ktorá má jedno srdce a jednu dušu, je jednou z častých služieb Komunity miestnej Cirkvi. Okrem služby modlitby a katechézy sa zameriava na evanjelizáciu mládeže a rodín. Povzbudzuje ľudí zo všetkých stavov k zapojeniu sa do novej evanjelizácie.

Jaroslav Ondráš
správca farnosti

Mimoškolské úspechy žiakov ZŠ Michala Rešetku Horná Súča

Okresné vedomostné olympiády:
Geografická: Juraj Bulejko 4. miesto (úspešný riešiteľ)

Dominik Blaho 8. miesto (úspešný riešiteľ)

Matematická: Mária Zemeneová 6. miesto (úspešná riešiteľka)

Fyzikálna: Eva Gugová 16. miesto (úspešná riešiteľka)

Matematický klokan - medzinárodná matematická súťaž

Martina Panáková 100% 1. - 83. miesto v SR (9. ročník)

Mária Zemeneová 96,7% 40. - 58. miesto v SR (8. ročník)

Zuzana Barišová 96,7% 40. - 65. miesto v SR (7. ročník)

Veronika Panáková 95,8% 47. - 60. miesto v SR (5. ročník)

Martina Balajová 95,0% 61. - 71. miesto v SR (5. ročník)

Súťaž škôl:

Kategória K 8 (7. - 9. ročník) 19. miesto zo 636 škôl

Kategória K 5 (5. - 6. ročník) 19. miesto zo 622 škôl

Do súťaže sa z našej školy zapojilo 22 žiakov.

Píšem, píšeš, píšeme - krajská súťaž vo vlastnej literárnej tvorbe

2. miesto - Jolana Blahová

Európa v škole - okresná súťaž vo vlastnej literárnej tvorbe

Veronika Salicová - cena

Hviezdoslavov Kubín - obvodová recitačná súťaž

2. miesto - Mária Zemeneová

3. miesto - Silvia Serišová

- okresná recitačná súťaž

3. miesto - Mária Zemeneová

Trenčianske hodiny - okresná spevácka súťaž

1. miesto trio Ľudmila Chupáčová, Ľubica Krovínová, Mária Ranková

2. miesto duo Ľudmila Chupáčová, Ľubica Krovínová

3. miesto duo Viera Ševčíková, Barbora Sásková

Výtvarné súťaže

Lidice 2004 - medzinárodná súťaž - cena Mária Drhová

Príroda, životné prostredie a deti - okresná súťaž - cena Eva Gugová

Vesmír očami detí - okresná súťaž - ceny Monika Brázdová, Lucia Žáčková, Lukáš Seriš

Zelený svet - medzinárodná súťaž - čestné uznanie školy

Európa v škole - okresná súťaž - cena Timea Lukšová

Športové súťaže
Majstrovstvá okresu v stolnom tenise žiakov

3. miesto (Zuzana Barišová, Mariana Barišová, Petra Hrudková)

Majstrovstvá okresu v minifutbale mladších žiakov

2. miesto (Filip Seriš, Jozef Dohnan, Ján Dohnan, Ľuboš Gaži, Miroslav Juriga, Jakub Repa, Erik Kalík, Milan Seriš)

Majstrovstvá okresu v cezpoľnom behu žiakov

3. miesto (Jakub Bulejko, Martin Juriga, Jozef Dohnan)

Volejbalový turnaj v mixe mladších žiakov

2. miesto (Miroslava Balajová, Karolína Juricová, Zuzana Barišová, Gabriela Parišová, Andrea Panáková, Zuzana Ranková, Darina Švajdová, Erika Ševčíková, Lukáš Chovanec, Šimon Coník, Matúš Coník, Martin Blaho, Michal Ševčík)

Bežecké súťaže:

Beh Soblahova

1. miesto - Silvia Macharová (4. roč.), Miroslav Juriga (6. roč.)

2. miesto - Andrea Panáková (3. roč.), Šimon Coník (3. roč.), Martin Juriga (8. roč.)

3. miesto - Andrea Panáková (6. roč.)

Súťaž družstiev: 1. miesto ZŠ Trenčín Hodžova, 2. miesto ZŠ Soblahov, 3. miesto ZŠ M.Rešetku Horná Súča

Olympiáda v ľahkej atletike, ZŠ Trenčín, Na Dolinách

1. miesto štafeta 4 x 250 m Jakub Guga, Ľuboš Gaži, Miroslav Juriga, Jozef Dohnan

2. miesto skok do diaľky Soňa Gračková

2. miesto beh na 60 m Jozef Panák

2. miesto beh na 60 m Daniela Gračková

2. miesto beh na 1000 m Miroslav Juriga

3. miesto hod kriket. loptičkou Peter Pariš

3. miesto beh na 60 m Andrea Panáková

3. miesto beh na 60 m Jozef Dohnan

3. miesto strelba zo vzduchovky Michaela Mráziková

3. miesto štafeta 4 x 250 m Daniela Gračková, Zuzana Barišová, Zuzana Surovčíková, Petra Zemanovičová

Beh vzájomnosti, Trenčín

3. miesto Jakub Bulejko

Hackenbergov memorlál, Trenčín

3. miesto Jozef Dohnan

3. miesto Martin Juriga

LIPKA

SUPERSTAR-i Hornosúčania

Moje konáre za tie roky, čo tu sojm počuli už rôzne slová. Niektorým som nerozumela, ani nerozumiem, niektorých význam som si domyslela, no význam niektorých mi je doteraz nepochopiteľný.

V poslednom období sa zamýšľam nad slovom SUPERSTAR. Keď som prvý raz počula tento výraz, vztýčili sa mi všetky konáriky. Čo je to zasa za slovenskú spotvoreniu? Urobila som si jeho slovenský preklad. (Som predsa Lipka - symbol slovanstva). Dozvedela som sa, že ide o najväčšiu (najjasnejšiu?) hviezdu.

No postupne som si zvykla aj na cudzo znejúci výraz, lebo mi až príliš často šumel medzi listami z úst tých, čo prechádzali okolo mňa. A začala som premýšľať.

Čo všetko ľudia vymysleli, uskutocnili, aké ťažkosti/často nezmyselné/ prekonali, len aby sa priblížili k tomuto pochybnému a nestálemu oceneniu „superstar“.

Spomenula som si na niektoré tzv. rekordy, ktoré vyniesli jednotlivcov do prchavých sfér slávy.

- Susan Montgomery vyfúkla najväčšiu bublinu zo žuvačky s priemerom 55,8 m.

Aký to „zásluhový“, čin, prežívať nepretržite ako zvieratko v maštali! To aspoň prináša úžitok v podobe mlieka.

- 15 členov istého klubu karate zbúrало za 3 hodiny 18 minút drevenú dedinskú usadlosť zo siedmich miestností, pričom použili len vlastné ruky a nohy.

- 6 členov klubu rugby zdemolovalo klavír za 1 minútu 37 sekúnd holými rukami na drobné kúsky.

Skutočne „hrdinské“ činy! Keby si títo siláci a šikovníci vybijali energiu postavením budovy, ktorá by slúžila na dobré účely/opustené deti, bezdomovcov/, keby šikovnosť svojich prstov využili napr. na hru na hudobné nástroje alebo na tvorbu predmetov, ktorými by potešili iných, nepísalo by sa o nich ako o lámačoch rekordov - neboli by su-

perstar vo svojom obore. Boli by „iba“ dobrí ľudia.

- Edie Levin a Delphine Crhová predviedli najdlhší bozk na svete, ktorý trval 17 dní a 10,5 hodiny. Čo tým chceli dokázať? Lásku?! Porozumenie?! Podarilo sa im však okrem „rekordu“ dosiahnuť len znehodnotenie krásneho prejavu úcty, priateľstva a lásky, čím bozk je.

Vráťme sa na Slovensko. Zamyslime sa nad našimi „super“ aktivitami. Čo najviac prinášajú? Nie je to hlavne bezcieľna honba za slávou a peniazmi, vzájomná nenávisť a závisť, a u tých „nesuper“ depresie, agresivita, zúfalstvo, beznádej?!

Spomínam si i na množstvo dobrých ľudí, ktorí chodili pod mojimi konármi. Im by som bez váhania dala prívlastok „superstar-i Hornosúčania“.

Boli to matky a otcovia, ktorí robili jednoduché, samozrejme ale užitočné činy pre svoje rodiny. O tých nikto (okrem detí) nehovoril a často ani nevedel. No boli to činy nepostrádateľné pre ich potomstvo.

Alebo tí, ktorí pre túto dedinu pracovali ako verejní činitelia - kňazi, učitelia, organisti, richtári, notári, lekári, kostolníci, hrobári... Robili často všetko tak prirodzene, že si veľa vecí nikto ani neuvedomil. Určite im dobre padla pochvala či uznanie, ale tí ozajstní „superstar-á“ to nerobili pre slávu.

Keď sa takto zamýšľam a porovnávam, vynára sa mi otázka:

Čo teda musí človek urobiť, aby dokázal, že niečo znamená? Stačí len tak žiť, prežívať bez väčších cieľov a snažení? Alebo sa má za každú cenu hnať za tým, aby vždy vynikal?

Tu platí určite stará ľudská múdrosť, že vo všetkom treba zachovať mieru.

Najlepšiu odpoveď nachádzam v Cicerovom výroku:

„Nesnaž sa prekonať ostatných, ale sám seba“.

Ja by som k tomu ešte dodala - „Prekonať sám seba v dobre“.

OBEC HORNÁ SÚČA VÁS POZÝVA DŇA 3. JÚLA 2005 NA 15. ROČNÍK FESTIVALU DYCHOVÝCH HUDEB O 14.30 HOD. NA NÁMESTÍ V HORNEJ SÚČI POD NÁZVOM

OKOLO SÚČE

UČINKUJÚ DYCHOVÉ HUDBY

VLČOVANKA
SKALANKA
CHABOVENKA

HORNOSÚČANSKÁ KEPELA
DÚBRÁVANKA - VALAŠSKÉ KLOBÚKY - ČR
TEXTILANKA

TÚFARANKA ZE ŠAKVIC - ČR

Po skončení festivalu o 19.00 hod. bude v záhradnej reštaurácii tanečná zábava s dychovou hudbou TUFARANKA. Vstupné 50 Sk

Agrosúča, akciová spoločnosť

Bola založená v septembri 1995 manažmentom a zamestnancami bývalého ŠM Horná Súča za účelom jeho privatizácie. Štatutárnym orgánom spoločnosti je predstavenstvo.

Spoločnosť hospodári na poľnohospodárskej pôde v katastroch obcí Horná a Dolná Súča, súčasne vo výmere 1015,84 ha. Základným výrobným programom spoločnosti je poľnohospodárska výroba, ktorá sa ďalej člení na:

- rastlinnú výrobu
- živočíšnu výrobu
- mliekárenskú výrobu
- mechanizáciu poľnohospodárskej výroby

Ďalej prevádzkuje stravovacie a ubytovacie služby v rámci voľných kapacít a pridruženú výrobu - šitie.

V spoločnosti pracuje v priemere 80 zamestnancov, prevažne občania Hornéj Súče.

Rastlinná výroba dorába v rozhodujúcej miere objemové krmoviny, obilniny a kukuricu na siláž pre potreby živočíšnej výroby.

V živočíšnej výrobe sa chová:

- 600 ks dobytka všetkých kategórií
- 600 ks oviec

Všetka produkcia kravského aj ovčieho mlieka sa spracováva v domácej mliekárni na výrobu oštiepkov, bryndze a ovčieho syra.

Celé územie obce Horná Súča sa nachádza v chránenej krajinskej oblasti Biele Karpaty s priemernou nadmorskou výškou nad 500 m n.m.. Obhospodarovaná pôda je extrémne orientovaná na severozápad od centra obce, keď najvzdialenejšie pozemky sa nachádzajú vo vzdialenosti 9-12 km od centra v nadmorskej výške medzi 600-700 m n.m. na hraničnej čiare s ČR (Papradná, Bzovík, Košiare, Chabová). Úroda v týchto oblastiach je často značne poškodzovaná eróziou a migrantami smerujúcimi do ČR a ďalej na západ. Terén katastrálneho územia obce je mimoriad-

ne členitý, výnosovosť pôdy je veľmi nízka.

Prenajímanú pôdu spoločnosť až do tohoto roku v rozhodujúcej miere prenajímal od SPF Bratislava. V tomto roku bol zakúpený kvalitný počítačový program, ktorý umožňuje vyhľadať vlastníctvo k pozemkom na základe ukončeného programu ROEP a uzatvoriť nájomnú zmluvu podľa BPJ s každým vlastníkom.

V súčasnej dobe uzatvárame nájomné zmluvy s platnosťou od 1. januára 2005 až do konca augusta. Po tomto termíne bude možné uzatvárať nájomné zmluvy s platnosťou od 1. januára 2006. Pre uzatvorenie nájomnej zmluvy postačuje predložiť občiansky preukaz.

Súčasné zložité ekonomické podmienky vytvárajú mimoriadny tlak na hospodárenie našej spoločnosti. Vedenie spoločnosti má záujem o dobrú spoluprácu s vlastními pôdami, ale aj obcou. Chcel by som preto pripomenúť, že nemôžeme byť ľahostajní k častému poškodzovaniu úrody pár jednotlivcami, ktorí nemajú prirodzenú úctu k chlebu a prírode, ktorá nám ho dáva. Ide najmä o vytváranie divokých skládok odpadu (priamo na pôde). Veľkým problémom je aj vytváranie svojvoľných poľných ciest cez založenú úrodu. Najčastejším prípadom je ťahanie dreva z lesov. Treba si uvedomiť, že nájomná zmluva nás zaväzuje, ale aj oprávňuje chrániť úrodu a zverenú pôdu vlastníkov. K tomuto cieľu budeme využívať všetky dostupné a zákonné prostriedky.

Chcel by som touto cestou požiadať aj obecné zastupiteľstvo aby ochrane našej prírody venovalo osobitnú pozornosť.

Záverom chcem poďakovať všetkým občanom, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomáhajú pri ochrane týchto hodnôt aby sa zachovali pre naše budúce generácie.

Ing. Alojz Švajda
predseda predstavenstva

Z činnosti dobrovoľného požiarného zboru v Závrskej

V tomto roku oslávi naša organizácia svoje 50. výročie vzniku. Pri tejto príležitosti by sme chceli mladým členom aj ostatným občanom priblížiť začiatok vzniku i budovania tejto organizácie malou oslavou, ktorá sa uskutoční dňa 4. septembra 2005.

V skratke o našej práci

Organizácia má 27 členov. Hlavne by sme chceli rozšíriť členskú základňu o mladých ľudí. V minulom roku sme získali dvoch nových, mladých členov. Ďalšou z našich úloh je zúčastňovať sa súťaží požiarnych družstiev. U nás je už tradíciou pripraviť jedno družstvo mladých požiarníkov, ktoré sa pravidelne zúčastňuje okresnej súťaže „PLAMEN“.

V roku 2004 táto súťaž prebiehala v Trenčianskom Jastrbí dňa 22. mája za účasti 15 kolektívov. Naši požiarníci sa umiestnili na peknom 5. mieste. Okrem toho sme pripravili i jedno družstvo mužov na súťaž ako previerka pripravenosti, ktorá sa konala 12. júna 2004 v Hornom Srní, za účasti 32 požiarných družstiev. Tam si naši požiarníci počínali veľmi dobre a umiestnili sa v prvej polovici. Ďalšou činnosťou je prevencia proti požiarom. V rámci prevencie vysielame tiež relácie v miestnom rozhlas. Tieto sú zamerané na jarné upratovanie a vypaľovanie suchých tráv a porastov, pri ktorých vzniká najviac požiarov, ďalej na mesiac ochrany lesov a ochrana úrody v žatevnom období.

Tiež vykonávame preventívne prehliadky obytných domov pred vykurovacím obdobím. Tieto sú zamerané na staršie domy, kde je predpoklad väčšieho rizika vzniku požiaru.

V rámci plnenia plánu hlavných úloh odpracovali naši členovia niekoľko brigádnických hodín pri údržbe vodných zdrojov, čo u nás predstavujú hydranty potrebné k prevedeniu prvého zásahu pri požiari. Počas minulého obdobia sme zabezpečili tieto hydranty potrebným príslušenstvom, ako sú hadice, hydrantové nástavce a prúdnice. V oblasti Dolná Závrska môžeme povedať, že sú funkčné všetky hydranty.

To je v krátkosti pár slov o našej organizácii a nemáme ďaleko od slov k činom. Máte možnosť sa o tom presvedčiť na vlastné oči pri oslavách 50. výročia vzniku, na ktoré Vás srdečne pozývam.

Ján Vašíček - veliteľ DPZ

Výstava Ruky rukaté

Jarná výstava „Ruky rukaté“ sa uskutočnila týždeň po Veľkej noci, z toho dôvodu, že väčšina vystavovaných vecí zdobí domácnosti na veľkonočné sviatky. Na výstave bolo 30 vystavovateľov jednotlivcov a školské zariadenia z ústredia a osád. Vystavované exponáty si skutočne zaslúžili obdiv. Boli tam výšivky, zdobené va-

jíčka, háčkové dečky, vyšívané obrusy a obrazy, prútené koše, bábky a kvety s jarným motívom, zhotovené či už z papiera alebo z látky. Veľmi pekné veci vystavovali deti zo ZŠ a MŠ z ústredia aj z osád. Novinkou bola výstava múčnikov spojená s ochutnávkou. To bola pastva pre oči a samozrejme aj pre chuťové poháriky.

Ruky rukaté šikovných žien a dokonca aj jedného muža vytvorili naozaj množstvo pekných, nápaditých dobrôt. Bol tam domáci chlieb, pecové koláče, slané pečivo a dokonca aj „calta“, ktorú mnohí nepoznali, že to bol niekedy dávno najväčší svadobný koláč, ktorý pripravovala krstná matka. Ďalej tam bola perníková

chalúpka, sladké labute, ježkovia a mnohé ďalšie sladkosti. Každý návštevník dostal na ochutnávku čo si vybral a veľkú radosť mali najmä deti. Výstava bola naozaj pekná, videlo ju asi 400 návštevníkov a všetkým patrí poďakovanie s priáním, aby im tie šikovné ruky slúžili čo najdlhšie.

E.K.

K PRAMEŇOM SÚČANKY

Našej Zemi sa hovorí modrá planéta. Je skutočne namodralá a to tým, že je všade okolo nás voda. Viditeľná - ako kvapalina, sneh, ľad, mraky, hmla, ale i neviditeľná - vo vzduchu, ako jemná para. Bez vody by sme veľmi rýchlo zomreli a život okolo nás by tiež postupne odumieral. Preto si rozumní ľudia od nepamäti vážili dobrú čistú vodu viac ako zlato a drahokamy. Hlavne zdroje pitnej vody by mali byť pozorne opatrované a chránené ako najväčšie cnoti. Veď k prežitiu musíme denne spotrebovať 2 - 4 l tejto vzácnej tekutiny. V skutočnosti jej však spotrebujeme ďaleko viac, pretože vodu nielen pijeme, ale v nej i varíme, perieme, umývame sa ňou, pomocou nej upratujeme, potrebujú ju výrobné i poľnohospodárske závody...

Bez nadsázky môžeme povedať, že voda je elixír života. Voda je symbolom harmónie, dobra, pokoja, čistoty - pokojné jazero, zasnežená krajina, studnička, zurčiaci potôčik, tichý teplý dážď...

No je i symbolom nebezpečenstva, zla, chaosu - rozbúrené more, divá rieka, mohutný vodopád, búrka... Vlastnosti vody asi najlepšie vystihujú tieto myšlienky:

Nič nie je na svete mäkkšie a poddajnejšie ako voda.

Nič nie je mocnejšie pri ohýbaní strnulého a pevného

Je neporaziteľná, pretože sa všetkému prispôsobí.

Celý svet vie, že slabé poráža silné, mäkké poráža pevné ale nikto podľa toho nekoná.

Ako je to s vodou v našom hornosúčanskom chotári?

Celý náš chotár odvodňuje alebo zásobuje vodou riečka Súčanka so svojimi prítokmi - potokmi a potôčikmi. Za obcou Skalka nad Váhom sa vlieva do Váhu. Celá dolina, ktorou preteká sa podľa nej volá Súčanská dolina (alebo Súčanská kotlina).

Z geografického hľadiska celý kataster našej obce - 5383 ha - patrí do chránenej krajinej oblasti oblasti Biele Karpaty, ktorá na Slovensku zaberá plochu 435 km². Naše územie z toho teda tvorí skoro jednu osminu a nesie názov Súčanská vrchovina.

V dôsledku nepriaznivého hydrogeologického vývoja sú Biele Karpaty charakterizované ako územie s celkovým nedostatkom vody. Napríklad pramenné vývery sa až na niektoré výnimky vyznačujú malou a v priebehu roka kolísavou výdatnosťou.

Vodnatosť tokov - povrchová voda - závisí od množstva zrážok počas roka, od teploty vzduchu a rýchlosti vyparovania.

Musíme si preto pri hospodárení s vodou uvedomiť, že žijeme vo flyšovej oblasti s nedostatkom podzem-

línov, z Dúbravy a Dolinky. Vlieva sa do Súčanky pri komplexe budov podniku Agrosúča.

Potok z pravej strany je kratší, zberá vody od Macharov, Repákovcov a Cverenkárov a volá sa potok Sedličná. Do Súčanky vteká v strede dediny (pri námestí).

Pokračujeme hore dolinou smerom na Trnávku. Pri odbočke na Krásny Dub (u Barincov) sa „vrhá“ do Súčanky známy Depšínsky potok (z jej pravej strany).

mi ostatných potokov (ktoré sme po ceste korytom Súčanky stretli) sú tie, ktoré sme hľadali. Pramienky spod Čerešienky prekonajú cez Súčanskú dolinu veľkú vzdialenosť ale i veľkú nadmorskú výšku. Pod vrchom sú v nadmorskej výške 782,5 m a keď opúšťajú náš hornosúčanský kataster, klesnú do výšky 290 m nad morom. Takúto nadmorskú výšku musíme zdolať aj my, keď chceme na vlastné oči vidieť ten pekný zázrak prírody - život rieky Súčanky a jej okolia.

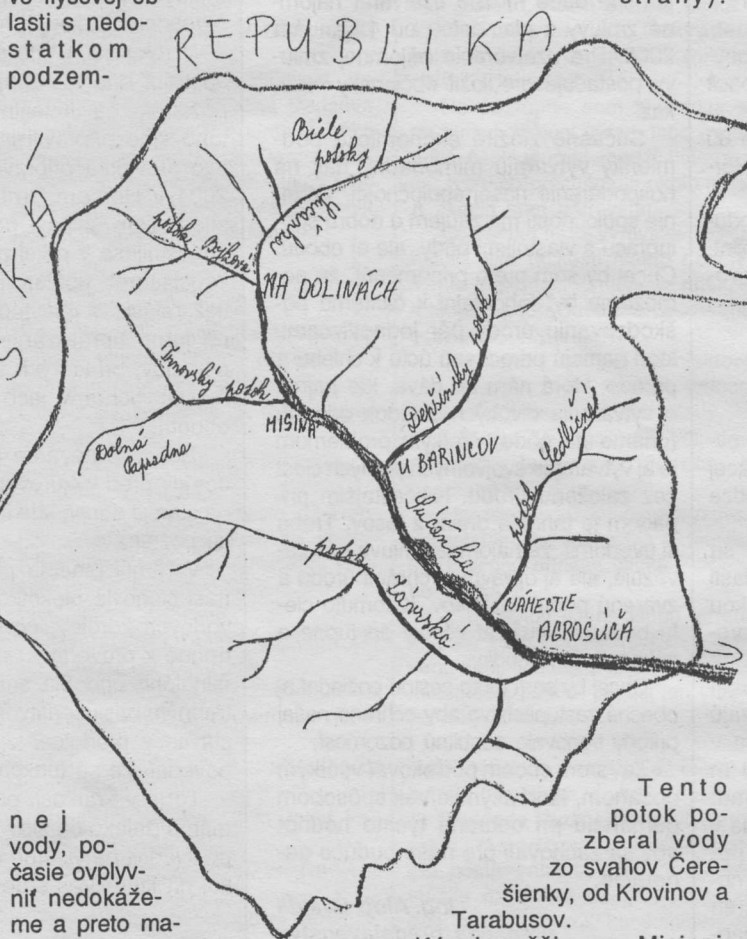
Oplatí sa prekonať fyzickú námahu, oplatí sa vidieť krásu prírody, ktorú voda Súčanky živí. A oplatí sa aj na vlastné oči vidieť, čo si my, Hornosúčania, v tejto prírode nerozvážne ničíme.

Nájdite si čas a prejdite sa s rodinou či priateľmi popri našej rieke k jej prameňom. Možno si lepšie uvedomíte, že si musíme vodu viac vážiť. A ešte je tu výzva pre deti a mládež (no i pre vás starších).

Začínajú prázdniny, budete mať viac voľného času. Staňte sa na chvíľu bádateľmi! Vyberte si niektorý potok či potôčik a prebádajte ho od jeho ústia do Súčanky až k jeho prameňom. Sledujte pozorne jeho okolie, všimajte si zaujímavosti okolo neho. Možno zažijete dobrodružné cesty, ktorým sa určite nevyrovná sedenie pri televízii či počítači. Zároveň získate i nové poznatky o kraji, v ktorom žijete. Ak si zoberiete fotoaparát, môžete si svoje objavy uchovať na dlhšie.

Keď sa vám podarí uskutočniť takúto alebo podobnú bádateľskú cestu našim krajom, môžete sa o svoje zážitky podeliť s ostatnými Hornosúčanmi cez príspevky do Hlásnika. Tešíme sa na vaše ohlasy.

Júlia Čajová

nej vody, počasie ovplyvniť nedokážeme a preto maximálne šetrenie akejkoľvek vody (povrchovej či podzemnej) je pre celú našu obec nevyhnutné.

Prejdime sa teda popri rieke Súčanka k jej prameňom, tam, kde začína jej viditeľný „riečny život“.

Začnime hoci v miestach neďaleko sochy sv. Jána Nepomuckého (patróna obce). Keď prejdeme popri Súčanke cez celé ústredie obce, zistíme, že sa do nej vlievajú dva väčšie potoky. Jeden z ľavej a druhý z pravej strany jej koryta. Z ľavej strany je to dlhší a väčší potok pod názvom potok Závrská, ktorý zberá vody z Vlčieho Vrchu a z potôčkov Hornej Závrskej, Če-

Tento potok zbiera vody zo svahov Čerešienky, od Krovinov a Tarabusov.

Kúsok vyššie, na Misinej, „vbieha“ z ľavej strany do koryta Súčanky Trnavský potok. Pramení v Poschlej a po ceste priberá vody potoka Dolná Papradna, ktorý steká od Stehlíkov.

Smerom vyššie vody ubúda, až sa dostávame k hájovni pri konečnej zastávke autobusu. Tu z ľavej strany vteká potok Bojková, ktorý zväzda vody až od hranice s Moravou.

My pokračujeme popri Súčanke, teraz už iba potoku, severovýchodným smerom. Potôčik nás zavedie až pod samý vrch Čerešienky. Tu sa na svahu steká viac pramienkov, ktoré majú pomenovanie Biele potoky. Tieto pramienky, spolu s pramienka-

Pozvánka

Zároveň Vás pozývame na turistický pochod „Hornosúčanských 15 km“, ktorý sa uskutoční dňa 24. júla o 13,00 hod. po trase, ktorá bude vyznačená k prameňom Súčanky.

Tešíme sa na Vašu účasť!

ZRAZ DÔCHODCOV V HORNEJ SÚČI – 2. JÚN 2005

Iste sa zapíše do kroniky našej obce akcia pod názvom: 1. krajský a 4. okresný ročník náučno-turistického zrazu členov Jednoty dôchodcov na Slovensku z celého Trenčianskeho kraja v našej obci Horná Súča.

Nuž budte vítaní v doline riečky Súčanka v našej rozsiahlej, malebnej a krásnej dedinke Horná Súča. Týmto slovami Mgr. Mikuláš Medvec privítal 171 dôchodcov na spomínanej akcii z okresných organizácií JDS Trenčín, Nové Mesto nad Váhom, Myjavu, Považskej Bystrice, Ilavy a Partizánskeho.

Organizátorom tohto stretnutia bola naša ZO JDS a KD Horná Súča. Garantom bol predseda organizácie Mgr. Mikuláš Medvec. Patrónmi boli: starosta obce p. Pavol Bilčík, miestne kultúrne stredisko a sponzori.

Na veľkolepej akcii sa zúčastnili funkcionári JDS, zástupcovia samosprávy i štátnej správy: Ing. Jozef Mikloš, člen Predsedníctva ústredia JDS Bratislava a predseda KO JDS Trenčín, Dr. Štefan Filo, člen PÚ JDS Bratislava a predseda KO JDS Žilina, p. Terézia Paličková, tajomníčka KO JDS Trenčín, MUDr. Pavol Sedláček, PhDr. - riaditeľ Nemocnice s poliklinikou Trenčín a poslanec Trenčianskeho samosprávneho kraja, Paed. Pavol Červený za Krajský úrad Trenčín, Ing. František Mikuš, zástupca prednostky Obvodného úradu Trenčín, Pavol Bilčík, starosta obce, Augustín Štefánek, zástupca starostu, Ing. Alojz Švajda, generálny riaditeľ a.s. Agrosúča, Mgr. Dušan Černek riaditeľ ZŠ Michala Rešetku a Eva Klinková, vedúca MKS. Zvlášť predsedajúci privítal Jaroslava Ščučínsku, predsedkyňu z družobného Klubu dôchodcov z Českej republiky z obce Rokytnica a dvoch hudobníkov Mgr. Jána Schultza, hudobného publicistu, organistu a Karola Petru, klaviristu.

Po prezentácii si postupne všetci účastníci vyberali miesta v kultúrnom dome. Na každom stole ich čakala ružička, program v kostole, propagačný materiál i pohľadnica obce Horná Súča. Ružičky pripravili dôchodkyne v krúžku šikovných rúk pod vedením Mgr. Julky Čajovej.

Po slávnostnom privítaní mal k zúčastneným príhovor starosta obce p. Pavol Bilčík.

Každý účastník mal možnosť ochutnať výrobky z a.s. Agrosúča - ovčí syr, bryndzu a údený oštie-

pok. Pekná prezentácia a.s. Agrosúča - mali slušný odbyť.

Po desiatej nasledoval náučný program v našom kostole. Krásnou a známou pútnickou piesňou k Sedembolestnej Panne Márii Patrónke Slovenska „Ó, Mária, bolestivá“ od Mikuláša Schneidera Trnavského bol otvorený náučný program v našom bohostánku. Dôstojný pán farár Th Lic. Mgr. Jaroslav Ondráš vo svojom príhovore oboznámil prítomných s históriou farnosti Hornej Súče. Svojím výstižným výkladom obohatil prítomných o nové poznatky a vedomosti. Po ňom vystúpil Mgr. Ján Schultz. Jeho úlohou bolo oboznámiť prítomných so životom a dielom nášho hudobného velikána M. Sch. Trnavského. Jemu vďačíme za to, že hudobne pripravil vynikajúce dielo pre všetkých katolíkov na Slovensku - „Jednotný katolícky spevník“ s 541 náboženskými piesňami pre organ. Za celoživotné umelecké dielo mu pápež Pius X. udelil v roku 1933 ocenenie - Rytier rádu svätého Gregora.

Po požehnaní, ktoré udelil prítomným dôchodcom dôstojný pán farár, zaznela na záver slovenská hymna pre chrám od M. Sch. Trnavského „Bože, čos ráčil slovenskému rodu č. 524“.

Náučná časť programu pokračovala vo veľkej sále kultúrneho domu literárno - hudobným pásmom pod názvom: „Ochránkyňa rodu“. Vystúpili 2 chlapi a 12 žien - všetci dôchodcovia z našej ZO JDS a KD. Pásmo venované MATICI SLOVENSKEJ nadviazal p. M. Medvec. Zazneli slovenské a národnobuditeľské piesne s klavírnym doprovodom.

Po úspešnom vystúpení nasledoval aperitív a po ňom sa podával kotlíkový guláš.

Po obede vystúpila Mgr. J. Čajová. Oboznámila prítomných so životom a dielom p. farára, historika a dejateľa Michala Rešetku.

Nasledovala turistická časť programu - pešia túra, rekreačná prechádzka na cintorín k pomníku Michala Rešetku. Tu bola položená kytica kvetov a prítomní zaspievali mariánsku pieseň O Mária... Potom sa pokračovalo v pešej túre k minerálnym prameňom. Turistickú časť absolvovali iba zdatnejší dôchodcovia. Veľký záujem bol o nákup syrových výrobkov z a.s. Agrosúča. Pripomínam, že mali slušný odbyť.

Po uskutočnení turistiky bol

olovrant. Podávala sa jablčná taška s čajom a kávou. Pokračovalo sa v programe:

„Spev to je túžba a sen, ktorý blaží i v lupeňoch ruží skrytý mocný dych. Čo duša ľudská od počiatku pozná, to povie na jar každá byľ i kvet. A na jeseň dozrejú i hrozná, že spev tak krásne chváli šíry svet.“ Týmto slovami otvoril p. M. Medvec zábavno - kultúrne časť programu.

Ako prví vystúpili najmenší, škôlkári. Báseň „Vitajte“ predniesli Bibiana Balalová s Filipom Barišom. Potom Viktorka Faryová s klavírnym doprovodom zaspievala pieseň „Maličká som...“, Romanka Poláčková pieseň „Pec nám spadla...“ a spolu zaspievali „Prší, prší, len sa leje...“ Na klavíri hral Karol Petr. Nasledoval tanček s dáždňíkmi škôlkárov a piesňami: „Hľadá starká okuliare“ a „Tancovala babka s dedkom“. Vystúpenie pripravila riaditeľka MŠ p. Katonová.

Jožko Zemanovič, žiak 3. triedy ZŠ Michala Rešetku upútal prítomných básňou od Milana Rúfusa: „Modlitba za starkú“. Žiaci 2. triedy ZŠ Michala Rešetku vystúpili po vedení p. uč. Mgr. Terky Michalovej zaujímavým cvičením s fitloptami. Ich vystúpenie bolo prerušované potleskom za výborné predvádzanie cvikov s veľkými loptami. Po vystúpení p. Medvec MŠ a ZŠ vyjadril poďakovanie a pokračoval: „To, čo ste videli vážení prítomní, môže byť právom hrdá ZŠ Michala Rešetku preto, lebo je prvou školou na Slovensku, ktorá už druhý rok rozbieha tento projekt. Autorkou projektu s fitloptami je zástupkyňa ZŠ p. Mgr. Danka Zakopčanová. Z plne organizovaných ZŠ v okrese Trenčín iba dve nemajú telocvičňu. Jedna z nich je naša ZŠ. A tu vznikla myšlienka ako skvalitniť hodiny telesnej výchovy a zabezpečiť zdravý telesný rozvoj našich žiakov. Tento projekt finančne podporila Všeobecná zdravotná poisťovňa. Nevšedný záujem prejavili i médiá: Slovenská televízia, Markíza, Slovenský rozhlas a denník Nový čas. Redaktori navštívili našu školu a nafilmovali priebeh celého vyučovacieho procesu v 1. ročníku s využitím fitlopt.“

Študenti z našej obce Janka Michaličková na akordeóne zahrala skladbu Tango bolero a Matúš Orság Verbunk. Spolu zahrali dve náročnejšie skladbičky Rula rva a Segedin.

Veľmi vydarené vystúpenie

uskutočnila p. uč. Mgr. Eva Múková v sólovom speve. S klavírnym doprovodom interpretovala dve piesne od M. Sch. Trnavského: „Ružičky“ a „Uspávanku“.

Detský folklórny súbor Čajka svojimi piesňami i tancami spestril celkové vystúpenie. Ich spevy a tance mali slušnú úroveň, patričné tempo a peknú myšlienku. Počas vystúpenia vďační poslucháči ich výkony odmeňovali búrlivými potleskami.

Potom vystúpila: „Spevácka skupina Seniorky“ z našej ZO JDS a KD pod vedením p. M. Medveca. Nacvičili 13 slovenských ľudových piesní zo Súče s doprovodom harmoniky i bez. V dvojhlasnej úprave zaspievali tieto piesne. „V Hornej Súči na kopečku“, „Tá stará richtárka“, „Bol raz jeden huncút“, „Jedna žena muža bila“, „Šuhaj Slovák“ a záverečnú pieseň pod názvom „Pieseň o mieri“.

Zábavno - kultúrne časť sme zakončili veľmi krásnym folklórnym vystúpením pod vedením Mgr. Júlie Čajovej s názvom „Kroje a piesne“. Tu vystúpilo 26 účinkujúcich od najmenších dievčat a chlapcov po najstarších chlapcov i žien - 88 ročne.

Po úspešnom vystúpení folklórneho pásma sa predstavila hudobná skupina Grand z Hornej Súče, ktorá hrala na počúvanie i do tanca od 17,00 do 19,00 hodiny. Tancom i spevmi dôchodcovia vyplňovali prestávky.

Na akcii sa zúčastnili niekoľkí redaktori z novín a pracovníci Trenčianskej televízie.

Za odvedenú prácu patrí vďaka 3 zdravotným odborníčkam, ktoré poskytovali počas akcie zdravotné služby.

Záverom môžeme smelo konštatovať iba toľko, že akcia sa veľmi pekne vydarila. Všetkým účinkujúcim ako aj organizačnému štábu ZO JDS a KD, starostovi obce, MKS obce i sponzorom, najmä Ing. Birošovi, Ing. Švajdovi, J. Zemanovičovi, M. Čičákovi, Lesným spoločnostiam - správca Anton Zemanovič a Viktória Coniková a zdravotnému stredisku - MUDr. Gullerovi. Zvlášť patrí poďakovanie p. Milanovi Vrbovi za odbornú činnosť s kamerou. Všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pričínili o zdarný priebeh akcie patrí uznanie a veľké poďakovanie za umne zorganizovaný deň pre dôchodcov z celého Trenčianskeho kraja.

Mgr. Mikuláš Medvec

BEH HORNEJ SÚČE 2005

Výsledková listina žiakov 1. stupňa

1. ROČNÍK

Dievčatá: 1. miesto Gabriela Barteková, 2. miesto Barbora Chovancová, 3. miesto Patrícia Birásová

Chlapci: 1. miesto Juraj Ranko, 2. miesto Miroslav Panák, 3. miesto Martin Chupáč

2. ROČNÍK

Dievčatá: 1. miesto Mária Kramárová, 2. miesto Petra Mráziková, 3. miesto Kristína Macharová

Chlapci: 1. miesto Martin Blaho, 2. miesto Branislav Bulejko, 3. miesto Tomáš Fabo

3. ROČNÍK

Dievčatá: 1. miesto Andrea Panáková, 2. miesto Lucia Malýchová, 3. miesto Adriana Chovancová

Chlapci: 1. miesto Šimon Coník, 2. miesto Kazimír Ševčík, 3. miesto Matúš Coník

4. ROČNÍK

Dievčatá: 1. miesto Simona Macharová, 2. miesto Lenka Ludvíková, 3. miesto Monika Birásová

Chlapci: 1. miesto Michal Ševčík, 2. miesto Ladislav Guga, 3. miesto Marián Panák

MLADŠÍ ŽIACI

1. miesto Jozef Dohnan ZŠ M.Rešetku Horná Súča

2. miesto Matúš Hamaňa ZŠ Trenčín, Na Dolinách

3. miesto Jakub Guga ZŠ M.Rešetku Horná Súča

Mladšie žiačky

1. miesto Michaela Barišová ZŠ Melčice-Lieskové

2. miesto Viktória Holčáková ZŠ M.Rešetku Horná Súča

3. miesto Lucia Chupáčová ZŠ M.Rešetku Horná Súča

STARŠÍ ŽIACI

1. miesto Tomáš Bizub ZŠ Trenčín, Na Dolinách

2. miesto Marek Zvala ZŠ Trenčín, Na Dolinách

3. miesto Filip Sirotný ZŠ Dolná Súča

STARŠIE ŽIAČKY

1. miesto Zuzana Barišová ZŠ M.Rešetku Horná Súča

2. miesto Alena Fraňová ZŠ Trenčín, Na Dolinách

3. miesto Veronika Kráľová ZŠ Trenčín, Kubranská

SÚŤAZ DRUŽSTEV

1. miesto 2. miesto 3. miesto Body:

1. miesto ZŠ M.Rešetku Horná Súča 2x 1x 2x 10

2. miesto ZŠ Trenčín, Na Dolinách 1x 3x 9

3. miesto ZŠ Melčice-Lieskové 1x 3

4. miesto ZŠ Trenčín, Kubranská 1x 1

5. miesto ZŠ Dolná Súča 1x 1

6. miesto ŠZŠI Trenčín 0

Kultúrne akcie v 2. štvrtroku

3. 4. - Jarná výstava Ruky rukaté a ochutnávka múčnikov
15. 4. - Divadlo pre ZŠ
4. 5. - Beh oslobodenia
8. 5. - Deň matiek v ústredí, Závrskéj a na Trnávke
14. 5. - Hodová zábava
15. 5. - Stretnutie dvojčiat
22. 5. - MDD na ihrisku
26. 5. - Víťanie detí
2. 6. - Naučno- turistický zraz seniorov na 4. okresnom a 1. krajskom stretnutí
11. 6. - Kňazská vysviacka M. Krovinu v Košiciach
19. 6. - Primičná omša
26. 6. - Volejbalový turnaj

Čo by sme mohli o svojej obci vedieť

Katastrálna výmera - 5.383 ha

Počet obyvateľov - nad 3.500

Obyvatelia žijú v ústredí obce (v dedine) a na osadách.

Horná Súča má 5 pomerne veľkých osád:

- najväčšia - Dúbrava

- najvyššie položená - Vlčí Vrch

- najmenšia - Krásny Dub

- najbližšia - Závrská

- najdostupnejšia - Trnávka

Obec susedí s Českou republikou, hranica meria 14 km.

Susedné obce - slovenské - Horné Smie, Nemšová, Dolná Súča, Zlatovce, Drietoma - moravské - Starý Hrozenkov, Žitková, Kochavec

Celý kataster obce patrí do Chránenej krajiny oblasti Biele Karpaty.

Od Liešnej po riekú Vlárú prechádza Súčanská vrchovina, ktorá sa napája na Lopenickú hornatinu a Bošácke bradlá a pokračuje Kobylínáčom.

Najvyšším vrchom Súčanskej vrchoviny je Javorník - 785,5 m n.m. Z ďalších vrchov v našom katastri sú: Čerešienky - 758 m n.m., Chabová - 751, 2 m n.m., Košiare - 700 m n.m. a Vlčí vrch 631 m n.m..

Na hornosúčanskom území sa nachádzajú 3 lokality zvlášť chránené.

Prírodná rezervácia Horná Závrská - (1,5 ha) - je tu pestrá mokradná vegetácia, niekoľko druhov ostríc, (najmä žltá a metrlinová), krušník močiarny a prstnatec májový. Zo živočíchov sú tu: myška drobná, trsteniarik obyčajný, svrčiak zelenkavý, mäkkyš Bithinella austriaca, dvojkrídlovce Ptychoptera albimana a P. paludosa a ďalšie.

Prírodná pamiatka Čelíny - (1,29ha) s bohatým výskytom vstavača obyčajného, vstavača bazového a psice tuhej. Bohatý je aj výskyt jašterice Lacerta vulgaris.

Najväčšou chránenou lokalitou je prírodná rezervácia Depšín - (9,61 ha). V tejto doline vznikol plazivý zemný prúd o šírke 50 m a dĺžke 400 m, ktorý je predmetom ochrany a vedeckého záujmu. Stromy sú tu charakteristicky deformované v dôsledku neustáleho pohybu substrátu. Rastie tu praslička obrovská, vyskytujú sa tu tesár čierny, kôrovník dlhoprstý a salamandra škvrnitá.

Ďalšie chránené druhy v našom katastri:

Hmyzovník čmeľovitý - (Holubyho) - nachádza sa iba v 14-tich lokalitách CHKO Biele Karpaty, jednou z nich je okolie prameňov Súčanky. (Je to kriticky ohrozený, zákonom chránený druh).

Prstenec bezový - vyskytuje sa medzi Javorníkom a dolinou Súčanky na pasvínach a kvetnatých lúčach.

Ohrozené druhy obojživelníkov, ktoré sa vyskytujú u nás:

Mlok škvrnitý - Čerešienky.

Skokan hnedý - vo vyšších horských polohách.

Užovka stromová - Trnávka - jeden z najvzácnejších plazov v Bielych Karpatoch.

Užovka obojková - v Bielych Karpatoch sa vyskytuje iba v 12-tich lokalitách, jed-

nou z nich je aj Horná Súča.

Trochu histórie:

Osídľovanie nášho územia siaha hlboko do minulosti. Z mála nálezkov, ktoré sa našli sa dá usudzovať, že život tu bol už na sklonku strednej a mladšej doby bronzovej (1500 - 700 r. pred Kristom), kedy tu žil ľud lužickej kultúry, nazvaný aj ľud popolnicových polí.

V období raného stredoveku viedla cez naše územie významná vojenská cesta na Moravu.

Preduhorské a ranouhorské cesty viedli väčšinou našimi horskými hrebeňmi z Trenčína na Moravu. Najstaršia písomná zmienka o našom kraji je v listine nitrianskeho župana Tomáša z roku 1208. Po vystavaní hradu na Krasíne sa osídľovanie údolia Súčanky zhustilo. Ešte väčší prílev obyvateľstva k hornému toku Súčanky bol v druhej polovici 16. storočia. Vtedy sa už jednoznačne od seba (aj v písomných dokladoch) oddeľujú obe Súče. Do roku 1771 patrila Horná Súča ako filiálka do farnosti Dolná Súča. V roku 1771 došlo k oddeleniu a vytvoreniu samostatnej farnosti. V roku 1771 bol postavený aj jednolodový barokový kostol. Pre farnosť bol malý a tak v roku 1909 sa začalo s prístavbou bočných lodí. Prístavba lodí bola ukončená v roku 1913-1914. Celá rekonštrukcia bola dokončená v roku 1923.

Patrónom kostola i obce je sv. Ján Nepomucký. V obci máme ešte staršiu pamiatku, je to prístenný barokový kríž (pri Klinkovcoch) z roku 1727. Je to umelecko-remeselná práca.

Kostolík Dúbrava - pôvodne kaplnka zasvätená P. Márii, postavená v roku 1941. V rokoch 1993 - 1994 bola prevedená prístavba. 2. júla 1994 bol kostolík vysvätený k úcte Sedembolestnej Panne Márii.

Osobnosti

Andrej Mesároš - prvý hornosúčanský farár (1771 - 1774) - významný slovenský katol. kňaz, spisovateľ, prekladateľ.

Michal Rešetka - 20 rokov pôsobil v Hornej Súči ako farár (1834-1854), národovec, literárny historik, bibliograf a ľudovú výchovný pracovník. Pochovaný je na cintoríne v Hlohovom.

Pavel Kristián Ranko - narodil sa v roku 1865 v Hornej Súči. Významný slovenský zvonolejár - odišiel na učenie do Pešti a Viedne, kde i krátko pôsobil. Usadil sa v Trenčíne, kde mal zvonolejársku dielňu. Pochovaný je na starom trenčianskom cintoríne.

Ján Maršalka - profesor svetových dejín, veľký bojovník za mier vo svete. Pôsobil v Amerike, kde sa rodičia vysťahovali za prácou. Obaja rodičia pochádzali z Hornej Súče. V mladosti veľmi často navštevoval Hornú Súču.

Juraj Fojtík - slovenský archivár a historik, ktorý v Hornej Súči pôsobil ako učiteľ (1947-1950). Spracoval väčšiu časť hornosúčanskej histórie do kroniky obce. Pochovaný je v Nitre.

J. Čajová